

dused ja tema isa Nabopolassar oli suure hoolega seda ta endise iluduse wääriliseks ankida laeknud ning ka Nebokatnetfar kandis selle eest hoolt, et ta selles olus seisits. Üks wanaaea-kirjamees, nimega Kteesias ütleb et Nebokatnetser laeknud veel kolm kuju valada ja senna ülespanna, aga tema üteluse järele, nagu see homikumaa kirjanikkude juures ikka leida on, läheb see kulla fogu liialt suureks, see-päraast jätan parem numrid tegemata. Nimetatud kullaast kujude körwas seisnud ka pühad nõnd ja ilu asjad Jerusalemma templist, millede arv üle 5400 oli olnud.

Mis aga on niisugune torn Jumala tegude körwas ja kus ta on kõige oma kulla-riffusega, suurusega ja kuuksusega jäänud? Tuleval aastal ehk viiskab üks Inglis labidas veel wiimsete liwide lilluksed laiale ja mõni kuu selle peale lendab raudtee sõidu-rong just selle koha pealt läbi, kus kuuks Baali torn oli olnud ja paar aastat ehk selle peale tuleb Kaffer, Kopte ja Hellaa ning palju Negrid nendega ka Jeesaia üteluse järele ja nad kummardavad seal, kus enne Baali teeniti, seal wältava Eestimehega ühes elawat Jumalat.

Jah, ja kui meie nende tähtegi uurimise peale tagasi waatame, siis piame jäalle küsima: kui kaugele oled sa surelik selles tunginud? Wõtakśime

meie kuulsa Nijutooni pikadfilmed kaensusse ja suurtüki kuuli kiirus viiks meid päikese juure, siis oleks meil säravaks kiireks sõiduks 25 aastat aega tarvis, enne kui meie päikese juure jõuakśime ja kui meie siis pikafilmia filma ette panekśime, siis näakśime ehk teise säravate päikese jäalle ja meil ei jäaks muud järele, kui piakśime õhates ütlema: „Jumal, kui suured on Sinu teud!“ — Ja mitu kord ep ole mõni sabaga täht tema paistmiise aelal elawa tähtsa tähetundja käest oma oluga muigates kūsinud: „Kas leiad minu nime ka oma arutu hulga nime-raamatute seest?“ — Setap ütleb waga laulik Mattias Claudio: „Qui ma õhtal omast tööst wäsinud olin, siis läksin ma oma majakese ulje ette, istusin pingi peale, waatasin taewa poolse säravate tähtede peale, otsisin siis nende keskist walimese kombel kõige heledama wälja ja mõtlesin: „Sina kallis Õnnistegija ütled, et Sinu Iisa koeas olla mitu eluaset, ehk wöibgi see täht minu oma olla?“ — Úrgu arvatagu siin wöerite, nagu tahaks minu sugune praegu puudutava täädusele kirstu naela sepistada, funnaks seda ometegi südiste muriti, ja ikka veel uuritakse, ei, kõik täädused on kallis Jumala and ja mida enam ta neid tundma õpib, seda enam hakkab ta aru saama, kui wähe ta veel õppinud on ja seal tulebgi siis wiimaks